

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 11.01. 1922 v Torontu v Kanadě byl k léčbě cukrovky poprvé použit inzulín
- 12.01. 1861 † Václav Hanka, český spisovatel a jazykovědec, prosadil reformu českého pravopisu (např. psaní v místo w, ou místo au), která se používá dodnes. Dnes je znám především jako pravděpodobný padělatel několika „prastarých“ českých rukopisů. (* 10. června 1791)
- 13.01. 1822 vyhlášena nezávislost Řecka, Osmanskou říší však byla uznána až v roce 1830
- 14.01. 1742 * Edmund Halley, anglický astronom, geofyzik, matematik, meteorolog a fyzik (* 8. listopadu 1656)
- 15.01. 1919 Rosa Luxemburgová a Karl Liebknecht, dva prominentní socialisté v Německu byli mučeni a zavražděni
- 16.01. 1967 † Marie Majerová, česká spisovatelka (* 1. února 1882)
 ► Na svatého Marcela zima leze do těla.
- 17.01. 1931 odehrál se zápas v ledním hokeji na provizorně otevřeném zimním stadiónu na Štvanici v Praze, který v tehdejší Československu poprvé nabízel umělou ledovou plochu
- 18.01. 1912 britský polární badatel Robert Falcon Scott dosahl jižního pólu. Na místě zjistil, že Roald Amundsen dorazil na pól již o 3 týdny dříve.
- 19.01. 1969 † Jan Palach, zemřel na následky těžkých popálenin ze 16. ledna - byl studentem historie a politické ekonomie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, který na protest proti potlačování svobod po okupaci Československa spáchal sebevraždu upálením v horní části Václavského náměstí v Praze
- 20.01. 1292 * Eliška Přemyslovna, česká královna, manželka Jana Lucemburského a česká královna - poslední Přemyslovec na českém trůně. (†28.9. 1330)
- 21.01. 1862 † Božena Němcová, česká spisovatelka (* 4. února 1820)
 ► Svatá Anežka když laskavá, vypustí skřivana z rukáva.
- 22.01. 1951 * Ondrej Nepela, slovenský krasobruslař - je prvním známým sportovcem, který podlehl infekci HIV († 2. února 1989)
 ► Jasný den na Vincence dá hojnost dobrého vína.
- 23.01. 1783 * Stendhal, francouzský spisovatel († 23. března 1842)
- 24.01. 1852 † Jan Kollár, básník, a historik slovenského původu (* 29. 7.1793)

řešení hádanky z minulého Hřivny:

Spíše projde velbloud uchem jehly, nežli boháč vejde do Božího království.

Ve vězení s vysokou ostrahou je koupání. Jeden z vězňů je zaveden do speciální cely. Ta je přesně 1,80 m dlouhá, 1,80 m široká a 2,60 m vysoká. V cele je zabetonovaná vana o objemu 250 l.

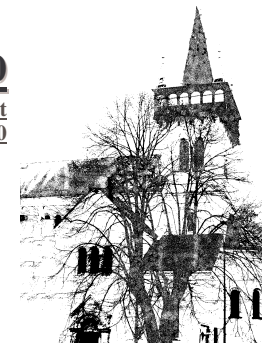
Místnost nemá žádná okna, jenom ocelové, absolutně vodotěsné dveře, ve stropě je zamřížovaný větrací otvor o průměru 12 cm. Strážce poví vězni, že pro něj přijde přesně za tři hodiny. Když dozorce odejde, začne si věžeň napouštět vodu, ale nešťastnou náhodou se mu ulomí kohoutek a voda se už nedá zastavit. Za minutu přitéká 60 l vody. Co má věžeň udělat, aby se neutopil, když se pomoci nemůže dovolat?

HŘIVNA

02 / 10

leden 2010

www.farnost.semily.net
 administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 11.1. 2010 do 24.1. 2010

den	hod.	úmysl
11.01.	pondělí	-----
12.01.	úterý	KA 16:30 dětská bohoslužba
13.01.	středa	-----
14.01.	čtvrtek	-----
15.01.	pátek	KA 18:00 na úmysl dárce
16.01.	sobota	DD 13:30 za farní společenství KA 18:00 na úmysl rodiny
17.01.	neděle	2. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 8:30 za rodinu Bučkovu a Cermanovu TT 10:00 na úmysl dárce CH 15:00 na úmysl

den	hod.	úmysl
18.01.	pondělí	-----
19.01.	úterý	KA 18:00 na úmysl dárce
20.01.	středa	KA 8:00 za farní společenství TT 17:00 na úmysl dárce
21.01.	čtvrtek	KA 8:00 na úmysl
22.01.	pátek	KA 18:00 za † Miroslava Hrdinu
23.01.	sobota	DD 13:30 na dobrý úmysl KA 18:00 na úmysl dárce
24.01.	neděle	3. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 8:30 za † Helenu Mečřovou TT 10:00 na úmysl dárce

úterý 12.1. dětskou bohoslužbu bude celebrovat P. Oldřich Kolář z Jablonce n. Nisou
 18.1. - 25.1. týden modliteb za jednotu křesťanů

SV. ANEŽKA ŘÍMSKÁ (21.1.)

Sv. Anežka Římská (291 - 304) byla jednou z nejdříve uctívaných křesťanských světic z období pronásledování křesťanů za císaře Diocletiana. Bývá zobrazována s beránkem na ruce, případně s dlouhými vlasy.

Podle legendy se o krásnou, vznešenou dívku z křesťanské rodiny ucházelo mnoho mladíků, mezi nimiž byl nejhrošlivější syn římského prefekta. Anežka však všechny odmítla, protože se již ve třinácti letech rozhodla zasvětit pouze Ježíši Kristu. Prefekt, kterému si syn stěžoval, ji postavil před soud.

Anežka se nebránila, protože věřila v pomoc Boží. Proto byla odvedena do nevěstince, kde byla svlečena do naha a ponechána napospas mladíkům včetně prefektova syna. Zázrakem jí však rychle narostly vlasy a zakryly její nahotu.

Pověst o zvláštní dívce se roznesla po celém tehdejší Římě. Anežka byla postavena před nejvyššího soudce, a ten ji odsoudil pro pobuřování a rozhněvání římských bohů k trestu smrti. Roku 304 byla sřata mečem.

Žádná z mučednic nezačala být uctívána tak brzy jako Anežka Římská. Legenda o jejím životě a umučení se začala psát již během 4. století. Zasloužil se o to sv. Ambrož, V 7. století nechal papež Honorius I. postavit baziliku, zasvěcenou sv. Anežce. V tomto kostele jsou každoročně na svátek sv. Anežky 21. ledna požehnána dvě jehňátka, z jejichž vlny jsou později utkána pallia pro nově vysvěcené arcibiskupy.

IDEÁL JEDNOTY V LÁSCE SE NEMŮŽE STÁT HASÍCÍ PĚNOU JINÝCH NÁZORŮ

Dnes máme lidi, kteří vyhlásují válku kvůli neužitečným maličkostem, a v přemíře své nevědomosti a arogance hledí zatáhnout do zla co nejvíce jiných. Do toho všeho se přimíchá víra a oni pak vláčejí svými soukromými spory posvátné jméno Boží. Nakonec se proto lidé začnou nenávidět, a není nic bolestnějšího. (sv. Řehoř z Nyssy)

Kdybychom nevěděli, že jde o výrok svatého Řehoře, který žil ve čtvrtém století po Kristu, mohli bychom ho klidně přisoudit nějakému současníkovi, zarmoucenému malicherností některých sporů v naší církvi.

Je ovšem vůbec možné žít v církvi bez konfliktů, dokud jsou v ní lidé? Dnes se biblisté víceméně shodují na tom, že i opěvovaná a neustále za vzor dávaná jednomyslnost prvních křesťanů byla spíše vytouženým ideálem pisatele Skutků, jenž chtěl čtenáře povzbudit, aby o tento ideál usilovali.

O sporech v prvotní církvi nakonec svědčí i tatáž kniha Skutků, nemluvě o listech apoštola Pavla. Nakonec Petr a Pavel byli oba mužové Boží, jistě se měli rádi, a přece se dostali do konfliktu. Správně upozorňuje i bratr Efraim, že první křesťané byli jedno srdce, ne jedna hlava!

Někdy je totiž právě ve jménu lásky potřeba vyvolat konflikt, případně aktivně se zúčastnit nějakého sporu. O tom svědčí bezpočet příkladů z dějin, ze života světců i ze života samého Ježíše. Ideál jednoty v lásce se nemůže stát hasící pěnou, kterou budeme rozprašovat při sebemenší jiskřičce neshody v názorech. Ani cukrovou vatou, již

zaccpeme ústa každému, kdo by měl odvahu mít a vyslovit jiný názor. Chtít každou výměnu názorů a každý spor rychle zdušit řečmi o lásce a jednotě může být dokonce velmi nebezpečné: konflikt se tím potlačí, přetře se na bílo, ale neřeší.

Rovněž je však pravda, že má-li být naše výměna názorů konstruktivní, je třeba naučit se rozlišovat podstatné od malicherností, svůj pohled na pravdu od pravdy samé, svoje zvyklosti od „takhle se to má správně dělat!“ A hlavně se naučit milosrdenství vůči jinak smýšlejícím, protože v Božím jménu nelze nenávidět.

(Kateřina Lachmanová)

AŽ VŠICHNI JSOU JEDNO..., ABY SVĚT UVĚŘIL

(Jan 17,21)

Tato modlitba uvedená ve čtvrtém evangeliu uzavírá Ježíšovu veřejnou činnost a uvádí nás do jeho utrpení. Odhaluje nám, co nejhlouběji cítil ve svém srdci a co si nejnroucněji přál: jednotu všech, kteří jsou jeho, aby svět byl spasen. Když prosil o jednotu pro své apoštoly, dnes o ni prosí pro všechny, kteří v něho uvěří skrze jejich slovo.

Jednota, za kterou prosí Ježíš těmito slovy pro ty, kteří jsou jeho, je stejná, jako jednota, která je mezi ním a Otcem. Je to plná jednota myslí a srdce, chápaná ve svém zdroji. To jest v niterném a plném společenství života Ježíše s Otcem, ze kterého pramenilo všechno, co dělal. Také jeho církev ve svém životě a konání se má na této jednotě podílet, pokračovat v ni a být jejím odleskem.

Jak tedy budeme žít tato slova? Tím, že budeme stále lépe dělat to, co je na nás, aby se uskutečnilo Ježíšovo přání. A jakým způsobem?

Především tak, že budeme žít jeho slovo, které nám stále předává skrze nástupce svých apoštolů. Tak jak nám to Ježíš ukazuje. A zvláště tím, že budeme žít slova týkající se lásky, lásky vzájemné, která je souhrnem jeho slov, neboť tak budeme dělat to, co je na nás, aby tu byla jednota.

A potom tak, že budeme s milostí Ducha svatého usilovat o to, abychom žili tuto lásku ve vzájemných vztazích mezi všemi příslušníky různých křesťanských církví, kteří mezi sebou nejsou v plném společenství.

Taková láska, zakořeněná v lásce Ježíšově a jím formovaná, láska, o kterou pro nás prosil krátce předtím, než za nás dal život, vyžaduje ty vnitřní dispozice, které jsou nejpotebnější k budování jednoty: pokoru, umět umírat sobě samému, umět ztrácet a dávat stranou vlastní záliby a osobní hlediska, umět naslouchat druhému, přijímat vzájemně jeden druhého, navzájem si odpouštět a vidět druhého novými očima, umět jít společně stejnou cestou atd.

Jestliže se necháme vést tímto Ježíšovým smýšlením - jestliže začneme od našich rodin, od našeho pracovního prostředí, od našich církevních společenství - nebude trvat dlouho a budeme vidět kolem sebe ty podivuhodné plody, které by si Ježíš tolik přál. Nebude trvat dlouho a zjistíme, že se něco hýbe i v sekularizovaném světě, kde mnozí z nás žijí. Ve světě, který je tak málo vnímavý a nepřístupný nadpřirozeným podnětům: že svět se obrací a mnozí nalézají Boha, nebo se k němu vracejí.

Chiara Lubichová